

Koszalin, dnia 2 lutego 2024 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

WST-K.4221.38.2023.MCD.7

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 oraz art. 77 ust. 3, 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r., poz. 1094, ze zm.), dalej zwanej *ustawą ooś*, art. 106 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r., poz. 775, ze zm.), dalej zwanej *Kpa*, w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Sępólno Wielkie 6” w obrębie gruntów wiejskich gminy Biały Bór, obejmujących część działek ewidencyjnych nr: 126/8, 126/9, 127/6, 128, 145/12, 147/17, 148/6, 392/2, 393, 394, 824, 829 oraz całe działki ewidencyjne nr: 114, 827 i 828 z obrębu ewidencyjnego 0132 Sępólno Małe, a także część działek ewidencyjnych nr: 126/3, 195/1, 196 i 302/2 z obrębu ewidencyjnego Sępólno Wielkie, gmina Biały Bór, powiat szczecinecki, województwo zachodniopomorskie, w procedurze przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, prowadzonej przez Burmistrza Białego Boru, wszczętej na wniosek Pana Karola Nawrockiego, reprezentującego inwestora, tj. Lafarge Kruszywa i Beton Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,

postanawiam

uzgodnić realizację ww. przedsięwzięcia i jednocześnie określam następujące warunki:

I. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

1. Planowaną wycinkę drzew i krzewów wykonać poza sezonem lęgowym ptaków.
2. Przed wycinką, drzewa o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm i z odstającą korą lub obecnością dziupli, należy skontrolować pod nadzorem chiropetrologicznym pod kątem występowania stanowisk nietoperzy. Kontrolę zajęcia siedlisk przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem ww. prac. W przypadku stwierdzenia obecności kryjówek zimowych nietoperzy, wycinkę drzew należy wstrzymać do zakończenia okresu hibernacji i opuszczenia tych kryjówek przez nietoperze.
3. W przypadku zbliżania się frontu prac do zbiorników wodnych zlokalizowanych na terenie inwestycji i w zasięgu jej oddziaływania, należy wykonać tymczasowe ogrodzenie herpetologiczne, zgodnie z ich rozkładem przedstawionym w uzupełnieniu do *raportu ooś* z dnia 22.08.2023 r.

4. Prace związane z przenoszeniem osobników żab ze zbiornika znajdującego się na działce nr 128 obręb Sępólno Małe (tj. w oddziale leśnym 440a), przed rozpoczęciem ich migracji na zimowiska, wykonać w obecności nadzoru przyrodniczego.
5. Prace udostępniające i eksploatację złoża rozpocząć w północnej części obszaru górniczego.
6. Eksploatację kruszywa z obszaru górniczego „Sępólno Wielkie 6” nie prowadzić jednocześnie z robotami górnictwami w obrębie obszaru górniczego „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”.
7. Ruch pojazdów klientów indywidualnych po terenie planowanego przedsięwzięcia oraz pracę ładowarek ograniczyć do pory dziennej, tj. godzin 6⁰⁰-22⁰⁰.
8. Wydobyte kruszywo (frakcje powyżej 2 mm), przy pomocy istniejących przenośników taśmowych transportować do istniejącego zakładu przerobczego (zlokalizowanego na działkach nr: 184/16, 184/15, 185/8, 185/6, 184/13, 166/19 i 166/20 obręb Sępólno Małe). W sytuacji awaryjnej, np. uszkodzenia przenośników taśmowych, dopuszcza się możliwość transportu wstępnie uszlachetnionego kruszywa do ww. zakładu przerobczego, przy wykorzystaniu istniejących i projektowanych dróg wewnątrzzakładowych.
9. Wszelkie konserwacje i naprawy maszyn oraz sprzętu eksploatacyjnego prowadzić w miejscu do tego przystosowanym, tj. na utwardzonym i szczelnym podłożu.
10. Tankowanie maszyn oraz sprzętu eksploatacyjnego prowadzić wyłącznie na utwardzonym podłożu, zabezpieczonym matami sorpcyjnymi lub wannami wychwytowymi.
11. Teren zakładu górniczego wyposażać w środki zabezpieczające przedostanie się szkodliwych substancji do ziemi (sorbenty o odpowiedniej chłonności), które będą stosowane natychmiastowo w przypadku ewentualnego rozlewu substancji ropopochodnych z maszyn i pojazdów.
12. W sytuacji pojawienia się w eksploatowanych skarpach lęgów ptaków (np. brzegówki, białorzutki zwyczajnej, czy żoły), wszelkie prace na skarpie zajętej przez ornitofaunę należy przerwać do momentu opuszczenia gniazd przez młode ptaki.
13. Prace związane z udostępnianiem kopaliny prowadzić pod ścisłym nadzorem przyrodniczym, oznaczającym osobę lub grupę osób – specjalistów w zakresie fauny, z udokumentowanym doświadczeniem w zakresie oceny środowiska przyrodniczego. Do obowiązków nadzoru przyrodniczego w szczególności powinno należeć:
 - a) sprawdzenie terenu przed wycinką drzew pod kątem występowania stanowisk gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia zagrożenia prowadzenia robót budowlanych dla chronionych gatunków, podjęcie odpowiednich działań przewidzianych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - b) nadzór nad zapewnieniem skutecznej ochrony płazów i innych drobnych zwierząt, np.: poprzez odłów i wynoszenie zwierząt ze stref zagrożenia, zgodnie z przepisami prawa;
 - c) wskazanie dodatkowych działań chroniących środowisko przyrodnicze w przypadku takiej konieczności.

II. W dokumentacji wymaganej do wydania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 ustawy o oś, należy uwzględnić następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

1. Eksploatację kruszywa naturalnego prowadzić metodą odkrywkową, systemem ścianowym, suchym piętrzem eksploatacyjnym, z możliwością podziału na podpiętra eksploatacyjne.
2. Eksploatację kruszyw prowadzić przynajmniej 0,5 m powyżej zmierzonego zwierciadła wód podziemnych.

III. Nie nakładam obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej.

IV. Nie stwierdzam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

Uzasadnienie

W dniu 30.05.2023 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie wpłynął wniosek Burmistrza Białego Boru z dnia 26.05.2023 r., znak: OŚ.6220.6.2023.AM, dotyczący uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopaliny ze złoża kruszywa naturalnego „Sępolno Wielkie 6” w obrębie gruntów wiejskich gminy Biały Bór, obejmujących część działek ewidencyjnych nr: 126/8, 126/9, 127/6, 128, 145/12, 147/17, 148/6, 392/2, 393, 394, 824, 829 oraz całe działki ewidencyjne nr: 114, 827 i 828 z obrębu ewidencyjnego 0132 Sępolno Małe, a także część działek ewidencyjnych nr: 126/3, 195/1, 196 i 302/2 z obrębu ewidencyjnego Sępolno Wielkie, gmina Biały Bór, powiat szczecinecki, województwo zachodniopomorskie, uzupełniony pod względem formalnym w dniu 09.06.2023 r.

W przedmiotowej sprawie przedłożono: wniosek pełnomocnika inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek przewidzianych do zajęcia pod przedmiotowe przedsięwzięcie oraz raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko (Suchy Las, 21 kwietnia 2023 r.), dalej zwany *raportem ooś*, wraz z jego zapisem w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych.

W związku z faktem, iż przedłożone dokumenty nie dały możliwości wypracowania stanowiska w przedmiotowej sprawie, tut. Organ dwukrotnie wzywał do uzupełnienia *raportu ooś*. Ostateczne uzupełnienie otrzymano w dniu 05.12.2023 r. Finalnie przedłożone dokumenty dały podstawę do oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz do zdefiniowania warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z przedłożonymi dokumentami planowane przedsięwzięcie będzie polegało na wydobywaniu metodą odkrywkową naturalnego kruszywa piaskowo-żwirowego z obszaru i terenu górniczego „Sępolno Wielkie 6”, projektowanego w granicach działek nr: 126/8, 126/9, 127/6, 128, 145/12, 147/17, 148/6, 392/2, 393, 394, 824, 829, 114, 827 i 828 obręb Sępolno Małe oraz działek nr: 126/3, 195/1, 196 i 302/2 obręb Sępolno Wielkie, położonych na terenie gminy Biały Bór, powiatu szczecineckiego, województwa zachodniopomorskiego. Całkowita powierzchnia ww. nieruchomości wynosi 313,1954 ha. Łączna powierzchnia terenu przeznaczona pod przedmiotową inwestycję jest tożsama z projektowanym obszarem i terenem górniczym i wyniesie maksymalnie do 168,7 ha. Z kolei obszar objęty eksploatacją kruszywa, wynosi do 145,15 ha. Zgodnie z mapą ewidencji gruntów ww. działki głównie sklasyfikowane są jako lasy (Ls, LsV) oraz grunty orne (RV i RVI), nieużytki (N), droga (dr) i użytki kopalniane (K) na niewielkim fragmencie. Udostępnianie i eksploatacja kruszywa prowadzone będzie wyłącznie na terenie zewidencjonowanym jako lasy (Ls, LsV), grunty orne (RVI), droga (dr) i użytki kopalniane (K). Obszar działek przewidziany pod przedmiotowe przedsięwzięcie (na powierzchni około 160,41 ha) aktualnie stanowi las gospodarczy Nadleśnictwa Miastko, Leśnictwa Biały Dwór. Drzewostan zespołu leśnego tworzy subatlantycki bór sosnowy świeży (luźny las sosnowy) na umiarkowanie suchych

i ubogich glebach bielcowych i rdzawych. Pozostała powierzchnia zainwestowania stanowi grunt użytkowany rolniczo, grunty nieużytkowane pod linią energetyczną 220 kV relacji Piła Krzewina-Żydowo, linią elektroenergetyczną średniego napięcia, drogi leśne oraz użytki kopalniane. Przez obszar górniczy przebiega również taśmociąg technologiczny, którym dotychczas transportowano kruszywo wydobyte z okolicznych złóż do istniejącego zakładu przerobczego (działki nr: 184/16, 184/15, 185/8, 185/6, 184/13, 166/19 i 166/20 obręb Sępólno Małe), położonego w odległości około 1 km od projektowanego obszaru i terenu górniczego.

W najbliższym otoczeniu znajdują się głównie lasy, tereny użytkowane rolniczo przewidziane pod eksploatację kruszywa ze złoża „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach” oraz tereny rekultywowanego wyrobiska po eksploatacji kruszywa ze złoża „Kasiborek 1”, „Sępólno Wielkie V” i „Sępólno Wielkie IV”. Najbliżej położoną zabudowę chronioną akustycznie stanowi teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (działka nr 171/3 obręb Sępólno Wielkie), który położony jest w kierunku wschodnim, w odległości około 175 m od granicy projektowanego obszaru górniczego. W kierunku zachodnim, w odległości około 290 m od granicy projektowanego obszaru górniczego „Sępólno Wielkie 6” (tj. na działce nr 9/1 obręb Sępólno Małe), również znajduje się teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Fragment działki nr 126/9 obręb Sępólno Małe, objęty jest zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biały Bór, powołanego uchwałą nr XLII/301/2018 Rady Miejskiej w Białym Borze z dnia 24 sierpnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w części obrębów Sępólno Wielkie i Sępólno Małe (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2018 r., poz. 4248). Zgodnie z planem przedmiotowy fragment ww. działki leży w obszarze oznaczonym symbolem IT, KDWT, przeznaczonym pod tereny infrastruktury technicznej i dróg wewnętrznych-technicznych. Zaś obszar działek nr: 126/8, 128, 114, 827, 828 obręb Sępólno Małe oraz fragment działek nr: 126/9, 127/6, 145/12, 147/17, 148/6, 392/2, 393, 394, 824, 829 obręb Sępólno Małe, a także część terenu działek nr: 126/3, 195/1, 196, 302/2 obręb Sępólno Wielkie, objęty jest zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biały Bór, powołanego uchwałą nr LVI/373/2023 Rady Miejskiej w Białym Borze z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w obrębach Sępólno Małe, Sępólno Wielkie, gmina Biały Bór (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2023 r., poz. 2770). Zgodnie z ww. planem działka inwestycyjna nr 128, leży w obszarze oznaczonym symbolem PG, ZL, przeznaczonych pod teren i obszar górniczy oraz teren lasu. Z kolei wg ww. planu obszar działek nr: 128, 114, 827, 828 obręb Sępólno Małe, fragment działek nr: 126/9, 127/6, 145/12, 147/17, 148/6, 392/2, 393, 394, 824, 829 obręb Sępólno Małe, a także część terenu działek nr: 126/3, 195/1, 196, 302/2 obręb Sępólno Wielkie, leży w obszarze oznaczonym symbolem PG, przeznaczonych pod teren i obszar górniczy. Natomiast pozostałe fragmenty działek inwestycyjnych nie są objęte ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Planowana eksploatacja kopaliny będzie prowadzona wyłącznie na obszarze oznaczonym symbolem PG.

Według przedłożonych informacji na projektowany obszar i teren górniczy „Sępólno Wielkie 6”, będzie składać się w znacznej mierze powierzchnia złoża „Sępólno Wielkie 6” oraz fragment niewyeksplotowanego złoża „Sępólno Wielkie 5”. Przyjęto, że łączne zasoby możliwe do wydobywania w obrębie projektowanego obszaru i terenu górniczego będą kształtować się na poziomie około 41,7211 mln ton kruszywa. Zaś maksymalna wielkość wydobywania kopaliny w skali roku szacowana jest na ilość około 4,5 mln ton. Przewiduje się prowadzenie eksploatacji przez okres maksymalnie 15 lat, przy czym czasookres ten uzależniony będzie od aktualnego popytu na surowiec i możliwości jego zbycia. Zakład górniczy będzie funkcjonował, zarówno w porze dziennej, jak i nocnej, przez 6 dni

w tygodniu (tj. od poniedziałku do soboty). Kruszywo naturalne będzie wydobywane metodą odkrywkową, systemem ścianowym, suchym piętnem eksploatacyjnym, z możliwością podziału na podpiętra eksploatacyjne. Eksploatacja kruszywa prowadzona będzie z zachowaniem pasa ochronnego o szerokości: 25 m w otoczeniu istniejącej linii elektroenergetycznej 220 kV, 35 m wzdłuż trasy wyznaczonej pod przebieg projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV i 10 m w otoczeniu istniejącej linii elektroenergetycznej średniego napięcia. Przewidziano także zachowanie 6 m i 10 m pasa ochronnego od usytuowanych w sąsiedztwie kompleksów leśnych i gruntów niebędących we władaniu inwestora oraz 10 m od granic obszaru oznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem ZL. Pozostawienie pasów ochronnych wpisuje się w zapisy ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Udostępnianie złoża do eksploatacji w pierwszej kolejności będzie wymagać przeprowadzenia prac przygotowawczych polegających na czasowym wyłączeniu gruntów leśnych z produkcji, poprzez ich wylesienie. Należy zaznaczyć, że wycinka drzew nie nastąpi jednocześnie na całej powierzchni przeznaczonej do wylesienia, lecz będzie prowadzona sukcesywnie w miarę urabiania złoża. Następnie, również etapami, wraz z postępem eksploatacji, będą przeprowadzane prace związane z udostępnianiem kopaliny, polegające na zdjęciu nadkładu. Przewiduje się, że nadkład będzie składowany na obrzeżach wyrobiska w granicach obszaru górniczego. Po zakończeniu wydobywania zostanie w całości wykorzystany do rekultywacji wyrobiska poeksploatacyjnego. Należy wskazać, że powierzchnia terenu objęta jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego, z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlanymi związanymi z eksploatacją złoża, nie będzie większa niż 30 ha, w tym w granicach obszaru Natura 2000 nie będzie większa niż 9 ha, co wskazano w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Eksploatacja kruszywa prowadzona będzie w sposób mechaniczny, przy pomocy dwóch ładowarek i koparko-spycharki. Pozyskana kopalina kierowana będzie na koszt zasypowy, a następnie przy pomocy przenośników taśmowych transportowana do projektowanego zakładu wstępnego odsiewu, zlokalizowanego w granicach terenu objętego przedmiotową inwestycją. W zakładzie tym prowadzony będzie proces przeróbki wydobytego kruszywa, polegający na przesianiu i kruszeniu kruszywa z separacją piasków o granulacji 0-2 mm. Następnie pozyskany półprodukt (frakcje o rozmiarze powyżej 2 mm), w celu dalszego jego uszlachetniania, przy pomocy istniejących przenośników taśmowych, będą transportowane do istniejącego zakładu przerobczego (działki nr: 184/16, 184/15, 185/8, 185/6, 184/13, 166/19 i 166/20 obręb Sępólno Małe), położonego w odległości około 1 km od projektowanego obszaru górniczego. W sytuacji awaryjnej, np. uszkodzenia przenośników taśmowych, inwestor dopuszcza możliwość transportu wstępnie uszlachetnionego kruszywa do ww. zakładu przerobczego. Planuje się także sprzedaż piasków suchosianych (frakcji 0-2 mm) bezpośrednio z wyrobiska przy wykorzystaniu pojazdów klientów.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie poza zasięgiem stref ochronnych ujęć wód podziemnych i powierzchniowych. W bezpośrednim zasięgu projektowanego złoża nie występują ciekły. W kierunku wschodnim, w odległości powyżej 0,83 km od projektowanego obszaru górniczego, znajduje się rzeka Biała, stanowiąca prawostronny dopływ cieku Czernicy. Najbliższe ujęcie wód podziemnych zlokalizowane jest w odległości powyżej 0,94 km od miejsca planowanej inwestycji, w miejscowości Sępólno Wielkie. W otworach badawczych odwiercanych na potrzeby rozpoznania warunków złożowych, zwierciadło wody gruntowej stwierdzono na głębokości od 3,20 m do 28,2 m p.p.t. (średnio 8,8 m). Należy wskazać, że przewiduje się przeprowadzać eksploatację kruszywa wyłącznie w warstwie suchej złożeń, przynajmniej 0,5 m powyżej zmierzonego zwierciadła wód gruntowych, tym samym nie zajdzie konieczność odpompowywania wody, czy dokonywania odwodnień terenu.

W obrębie obszaru górniczego, na terenie kompleksu leśnego (tj. w oddziale leśnym 440a), zinventaryzowano zbiornik wodny, o powierzchni około 900 m². Z przedłożonych materiałów wynika, że w celu zachowania tego zbiornika, przewidziano zachowanie 10 m pasa ochronnego (zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego). Jednocześnie inwestor za pomocą 4 piezometrów (zainstalowanych w strefie oddziaływania inwestycji), raz na kwartał monitoruje poziom lustra wody w rejonie złóż znajdujących się w okolicy miejscowości Sępólno Wielkie. Na podstawie dotychczasowych obserwacji ustalono, że aktualnie prowadzona działalność górnicza pozostaje bez wpływu na poziom wód gruntowych o charakterze swobodnym, który uzależniony jest od częstości i intensywności opadów atmosferycznych.

Na cele socjalne pracowników woda dostarczana będzie z zewnątrz. Pojazdy i maszyny wykorzystywane w projektowanym zakładzie górniczym nie będą myte na terenie przedsięwzięcia, a tym samym nie będą wytwarzane ścieki przemysłowe. Ścieki bytowe będą gromadzone w przenośnych sanitariatach, a następnie opróżniane przez wyspecjalizowane podmioty. Wszelkie potrzeby osób pracujących na terenie kopalni będą również zaspokajane na terenie zakładu przeróbczego (na działkach nr: 184/16, 184/15, 185/8, 185/6, 184/13, 166/19 i 166/20 obręb Sępólno Małe), oddalonego o około 1 km od projektowanego obszaru górniczego. Wody opadowe i roztopowe będą w sposób niezorganizowany infiltrować do gruntu na terenie inwestycji. Wszelkie konserwacje i naprawy maszyn oraz sprzętu eksploatacyjnego prowadzone będą w miejscu do tego przystosowanym, tj. na utwardzonym i szczelnym podłożu. Co więcej, ich tankowanie przeprowadzane będzie na utwardzonym podłożu, zabezpieczonym matami sorpcyjnymi lub wannami wychwytowymi, co pozwoli zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne w przypadku ewentualnego wycieku substancji ropopochodnych do gruntu. Również założono, że teren zakładu wyposażony będzie w środki zabezpieczające przedostanie się szkodliwych substancji do ziemi (sorbenty o odpowiedniej chłonności), które będą stosowane natychmiastowo w przypadku ewentualnego rozlewu substancji ropopochodnych z maszyn i pojazdów. Powyższe uwzględniono w warunkach określonych w niniejszym postanowieniu. Odpady wytworzone podczas prowadzenia eksploatacji kruszywa będą magazynowane w odpowiednich zamykanych i szczelnych pojemnikach, ustawionych na utwardzonym podłożu, a następnie przekazywane podmiotom uprawnionym do zbierania lub przetwarzania odpadów. Biorąc pod uwagę powyższe, nie przewiduje się, aby planowane przedsięwzięcie mogło negatywnie wpłynąć na środowisko gruntowo-wodne.

Eksploatacja kopaliny wiązać się będzie z powstawaniem uciążliwości, takich jak hałas i zanieczyszczenie powietrza.

W fazie wydobywania kruszywa źródłem emisji do powietrza będzie spalanie paliw w silnikach pojazdów i maszyn pracujących na terenie złoża, w samochodach ciężarowych klientów, a także procesy przeróbki kruszywa. Z przedłożonej dokumentacji, wynika, że emisje zanieczyszczeń do powietrza z procesów udostępniania kopaliny, urabiania, przeróbki i transportu kruszywa nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2021 r., poz. 845, t.j.).

Z kolei głównymi źródłami emisji hałasu będą: ładowarki (przy czym pracę ładowarek założono wyłącznie w porze dziennej), koparko-spycharka, kosz zasypowy, taśmociąg, przesiewacze, kruszarka. Z uwagi na planowaną sprzedaż frakcji 0-2 mm bezpośrednio z wyrobiska, źródłem hałasu będą również pojazdy klientów poruszające się w porze dziennej. W odniesieniu do 8 najmniej korzystnych godzin dnia, przewiduje się, że odbędzie się maksymalnie 10 przejazdów pojazdów ciężarowych. Należy wskazać, że z przedmiotowego złoża nie będzie odbywał się wywóz całego wydobytego kruszywa (frakcje

powyżej 2 mm, przy pomocy istniejących przenośników taśmowych, będą transportowane do istniejącego zakładu przerobczego). W sytuacji awaryjnej, np. uszkodzenia przenośników taśmowych, inwestor dopuszcza możliwość transportu wstępnie uszlachetnionego kruszywa do ww. zakładu przerobczego, przy wykorzystaniu istniejących i projektowanych dróg wewnątrzzakładowych. Zakładane trasy wywozu kruszywa do zakładu przerobczego umożliwią przejazdy poza terenem zabudowanym miejscowości Sępólno Wielkie i Cieszęcino oraz wykluczą związane z nimi uciążliwości dla lokalnej społeczności. Jednocześnie usypany w formie wału ziemnego zdjęty nadkład stworzy naturalny ekran akustyczny, który ograniczy rozprzestrzenianie się hałasu z obszaru kopalni. Ponadto charakter wgłębnego pozyskiwania materiału przyczyni się do powstania naturalnego zabezpieczenia akustycznego, którego rolę pełnić będą ściany wyrobiska. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112), dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynosi 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocy, natomiast dla terenów zabudowy mieszkaniowej zagrodowej - 55 dB w porze dziennej i 45 dB w porze nocnej. Przedstawiona analiza akustyczna wskazuje, że na granicy najbliższych terenów wymagających ochrony akustycznej, hałas emitowany do środowiska z terenu przedsięwzięcia w wyznaczonych na tych terenach punktach obserwacji nie przekracza dopuszczalnych standardów jakości środowiska, a tym samym zostaną spełnione normy dopuszczalnego poziomu hałasu określone w ww. rozporządzeniu. Biorąc powyższe pod uwagę, na etapie eksploatacji analizowanej inwestycji, wyklucza się negatywne oddziaływanie inwestycji w zakresie emisji hałasu. Ze względu na to, że analizy akustyczne zostały wykonane przy założeniu, że wyłącznie w porze dziennej będą pracowały ładowarki oraz będzie odbywała się sprzedaż frakcji poniżej 2 mm bezpośrednio z wyrobiska, w celu dotrzymania standardów jakości środowiska w niniejszym postanowieniu nałożono na inwestora warunek dotyczący ograniczenia ruchu pojazdów klientów indywidualnych po terenie planowanego przedsięwzięcia oraz pracy ładowarek do pory dziennej, tj. godzin 6⁰⁰-22⁰⁰.

Teren objęty przedmiotową inwestycją częściowo (tj. obszar o powierzchni około 42 ha, zlokalizowany w północnej części projektowanego obszaru górniczego) znajduje się w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków pn. „Ostoja Drawska” (kod PLB320019), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U. z 2011 r., nr 25, poz. 133, ze zm.). Ww. ostoję ptasią wyznaczono w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków, utrzymania i zagospodarowania ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracania zniszczonych biotopów i tworzenia biotopów. Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Drawska PLB320019 (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2014 r., poz. 2674), zmienione zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 10 grudnia 2015 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2015 r., poz. 5420) oraz z dnia 6 czerwca 2017 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2017 r., poz. 2591), a także z dnia 27 czerwca 2022 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2022 r., poz. 2878). Zgodnie z planem zadań ochronnych dla ww. ostoi przedmiotami ochrony jest 39 gatunków ptaków, takich jak: perkozki, perkoz dwuczuby, bąk, czapla siwa, bocian czarny, bocian biały, łabędź niemy, łabędź krzykliwy, gęgawa, krakwa, cyraneczka, cyranka, gągoł, nurogęs, trzmiełojad, kania czarna, kania ruda, bielik, błotniak stawowy, orlik krzykliwy, rybołów, wodnik, derkacz, kokoszka, łyska, żuraw, kszczyk, słonka, samotnik, brodziec piskliwy, rybitwa czarna, siniak, puchacz, włochatka, lelek, zimorodek, dzięcioł czarny, muchołówka mała, kormoran.

Z inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla tego obszaru, jak i z opracowania pn. „Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego „Ostoja Drawska PLB320019”, sporządzonego przez ECO-EXPERT Sp. j. Sebastian Guentzel i Łukasz Ławicki (Szczecin, maj 2022 r.) wynika, że w kompleksach leśnych otaczających teren inwestycji stwierdzono występowanie dzięcioła czarnego. Z kolei z inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej na potrzeby opracowania *raportu oos*, wynika, że lęgi tego ptaka stwierdzono także w obrębie gruntów leśnych położonych na obszarze przewidzianym pod kopalnię (tj. w oddziale leśnym 424a).

Zgodnie z planem zadań ochronnych wśród istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony dzięcioła czarnego i jego siedlisk wymienia się: gospodarkę leśną i plantacyjną oraz użytkowanie lasów i plantacji, usuwanie martwych i umierających drzew oraz inną ingerencję i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka.

Co prawda przedmiotowa inwestycja wpisuje się na listę zagrożeń dla tego gatunku, gdyż wiąże się z usunięciem drzew i ograniczeniem powierzchni terenów leśnych, a także z usuwaniem z lasu martwych i obumierających drzew, niemniej jednak planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływało na stan populacji i siedlisk tej awifauny. Należy wskazać, że drzewostan porastający teren inwestycyjny z przeważającym udziałem sosny w wieku od 11 do 57 lat, nie stanowi optymalnego siedliska dla przedmiotowego gatunku. Z opracowania pt. „Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (D. Zawadzka, M. Ciach, T. Figarski, Ł. Kajtoch, Ł. Rejt, Warszawa 2013 r.) wynika, że dzięcioł czarny może występować w monokulturach iglastych, na plantacjach topolowych, zalesionych gruntach porolnych, a także w zdegenerowanych płatach siedlisk pod warunkiem, że charakteryzują się obecnością starych drzew. Co więcej ogólnodostępna literatura (opracowanie pn. „Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny” (Ministerstwo Środowiska, Warszawa) wskazuje, że w obrębie trwale zajmowanego terytorium dzięcioła czarnego, konieczna jest obecność przynajmniej kilkuhektarowych fragmentów starodrzewi w wieku co najmniej 100 lat, które, jak stwierdzono wcześniej, nie występują na obszarze inwestycji. Założono także, że przekształcanie terenu związane z udostępnianiem i wydobywaniem kopaliny realizowane będzie stopniowo i zostanie rozłożone na poszczególne lata eksploatacji, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji obszarów już wyeksploatowanych. Należy wskazać, że powierzchnia terenu objęta jednoczesną eksploatacją kruszywa naturalnego, z wyłączeniem obszarów pod urządzeniami budowlanymi lub budowlanymi związanymi z eksploatacją złoża, w granicach obszaru Natura 2000 nie będzie większa niż 9 ha, co ograniczy skalę oddziaływań w granicach ostoi. Jednocześnie wycinka drzew będzie prowadzona poza sezonem lęgowym ptaków, co zapobiegnie płoszeniu ornitofauny podczas składania jaj i wychovu młodych oraz pozwoli na wyprowadzenie młodych z gniazda. Natomiast przyjęta rekultywacja w kierunku rolno-leśnym o składzie gatunkowym drzew zbliżonym sprzed realizacji inwestycji, pozwoli na odtworzenie naturalnego lasu gospodarczego, a tym samym przywrócenie ewentualnych miejsc do gniazdowania oraz żerowania dla tego gatunku ptaka. Utrata miejsc żerowania na analizowanym obszarze nie powinna jednak negatywnie wpłynąć na możliwość zdobywania pokarmu przez lokalną populację dzięcioła czarnego, gdyż kompleksy leśne położone wokół obszaru zainwestowania, mogą w dalszym ciągu stanowić żerowiska dla tej awifauny, których stanowiska potwierdzono w inwentaryzacji sporządzonej na potrzeby utworzenia planu zadań ochronny. Podkreślić należy również, że w latach 2021-2022, populację dzięcioła czarnego oceniono na 563 (482–655) par, zatem realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia pozostanie bez wpływu na cel działań ochronnych w stosunku do tego gatunku, jakim jest utrzymanie

populacji rozrodczej na poziomie minimum 179 par w ostoi. Z uwagi na konieczność wylesienia drzewostanów w wieku od 11 do 57 lat, również nie będzie zagrożony wskazany dla tego gatunku cel działań ochronnych, jakim jest zachowanie siedlisk, które mogą być miejscami gniazdowania gatunku (dojrzałe drzewostany liściaste, iglaste lub mieszane, w szczególności bukowe, o udziale w płatach drzew w wieku ponad 90 lat, w tym drzewostany niepodlegające użytkowaniu gospodarczemu oraz drzewostany podlegające użytkowaniu gospodarczemu, z pozostawianiem drzew martwych i zamierających oraz części drzew żywych do ich naturalnej śmierci), na powierzchniach minimum 53 700 ha, z uwzględnieniem zmian wynikających z naturalnych procesów.

Z opracowania stanowiącego uzupełnienie stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 wynika także, że na analizowanym terenie, pod liniami energetycznymi wysokiego napięcia, stanowiącymi obszar wyłączony z prac eksploatacyjnych, stwierdzono lęgi lelka, będącego przedmiotem ochrony w obszarze „Ostoi Drawskiej”.

Zgodnie z planem zadań ochronnych wśród istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony lelka i jego siedlisk wymienia się: ingerencję i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka, intensyfikację rolnictwa oraz zalesianie terenów otwartych.

Należy wskazać, że realizacja inwestycji nie przebiega w kolizji z miejscem stwierdzonego gniazdowania tego gatunku, jednak hałas towarzyszący wydobywaniu kopaliny może skutkować płoszeniem ptaków, w konsekwencji czego może dojść do zmiany miejsc lęgowych tej awifauny. Ogólnodostępna literatura (opracowanie pn. „Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny” (Ministerstwo Środowiska, Warszawa) wskazuje, że lelek jest gatunkiem charakterystycznym dla rozległych kompleksów leśnych z polanami i zrębami. Najczęściej zasiedla skraje borów mieszanych i suchych oraz nadmorskie bory bażynowe i świetliste dąbrowy. Szczególnie licznie zasiedla rozległe zręby oraz tzw. pożarzyska i większe śródleśne polany. Natomiast skraje zewnętrzne lasów liczniej zasiedla tylko wtedy, jeżeli sąsiadują z odlogowanymi gruntami rolnymi lub suchymi pastwiskami i łąkami, wydmami i wrzosowiskami. Unika lasów zwartych, podmokłych oraz niedużych „wysp” leśnych położonych w znacznej odległości od dużych kompleksów, może jednak zasiedlać niewielkie kępy sosen na wydmowych wyniesieniach wśród łąk w dolinach rzek, nawet do 1 km od najbliższych dużych kompleksów. Zasiedla uprawy sosnowe i świerkowe (do wieku 10–15 lat) nawet w głębi dużych kompleksów leśnych. Należy wskazać, że w otoczeniu przedsięwzięcia występują kompleksy leśne stanowiące suche i świeży (niepodmokły) bór o powierzchni powyżej 50 km², obfitujące w otwarte wewnątrz kompleksu, polany i uprawy drzew do 10 lat, które mogą stanowić odpowiednie dla lelka środowisko, co umożliwi zachowanie gatunku w obszarze ostoi w niezmienionym stanie ochrony. Podkreślić należy również, że z opracowania pn. „Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego „Ostoja Drawska PLB320019”, sporządzonego przez ECO-EXPERT Sp. j. Sebastian Guentzel i Łukasz Ławicki (Szczecin, maj 2022 r.) wynika, że na terenie ostoi podczas inwentaryzacji przeprowadzonej w sezonie lęgowym w 2021 r., stwierdzono 55 (32–83) par tego gatunku. Zatem utrata miejsca gniazdowania jednej pary lelka pozostanie bez wpływu na jego cele działań ochronnych, jakimi są utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie minimum 49 par oraz utrzymanie (z uwzględnieniem zmian wynikających z naturalnych procesów) na powierzchni minimum 230 ha otwartych siedlisk w obrębie kompleksu leśnego o powierzchni przynajmniej 7360 ha, gdzie jako stan właściwy siedliska należy rozumieć rozległy, suchy i świeży (niepodmokły) bór o powierzchni powyżej 50 km² (optymalnie >100 km²), obfitujący w otwarte środowiska wewnątrz kompleksu: polany, zręby z pojedynczymi drzewami, uprawy do 10 lat (optymalnie do 5 lat) o powierzchni 5–7 ha przypadającej na 1 terytorium. W związku z powyższym nie przewiduje się, by planowana

inwestycja mogła znacząco negatywnie oddziaływać na stan ochrony, w tym liczebność lelka i stan zachowania jego siedlisk w przedmiotowym obszarze Natura 2000.

Z inwentaryzacji przyrodniczej wykonanej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla tej ostoi, jak również z inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej na potrzeby sporządzenia *raportu oos* wynika, że w otoczeniu terenu przewidzianego pod eksploatację kruszyw, stwierdzono występowanie jeszcze innych gatunków, stanowiących przedmiot ochrony w „Ostoi Drawskiej”, tj. błotniaka stawowego oraz żurawia.

Zgodnie z planem zadań ochronnych ustalonym dla obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska”, wśród istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony żurawia i jego siedlisk wymienia się: sieci komunalne i usługowe, zalesianie terenów otwartych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie -ogólnie, intensyfikację rolnictwa, ingerencję i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka, produkcję energii wiatrowej i energii słonecznej, zmianę sposobu uprawy, tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane, zalesianie terenów otwartych, spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych. Natomiast do istniejących i potencjalnych zagrożeń dla błotniaka stawowego w granicach ostoi zaliczono m.in.: drapieżnictwo, ingerencję i zakłócenia powodowane przez działalność człowieka, intensyfikację rolnictwa, zmniejszenie lub utratę określonych cech siedliska, sieci komunalne i usługowe, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie -ogólnie, produkcję energii wiatrowej i energii słonecznej, tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane, zalesianie terenów otwartych, spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych, zmianę składu gatunkowego (sukcesję). Celem działań ochrony dla populacji rozrodczej żurawia jest utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie min. 419 par w ostoi, utrzymanie mozaiki siedlisk lęgowych i żerowiskowych odpowiadających biologicznym wymaganiom gatunku, tj. śródleśnych mokradeł, olsów, łęgów, torfowisk oraz zabagnionych dolin rzecznych i wszelkich typów szuwarów na brzegach zbiorników wodnych, w tym jezior i stawów rybnych, zbiorników wodnych w krajobrazie otwartych agrocenoz (miejsca gniazdowania), łąk, pastwisk i ugorów (miejsca żerowiskowe), na powierzchni min. 31500 ha, z uwzględnieniem zmian wynikających z naturalnych procesów. Z kolei cele działań ochronnych dla populacji migrującej tego gatunku awifauny zakładają: utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie min. 2000 osobników w ostoi, z uwzględnieniem procesów naturalnych oraz oddziaływań spoza obszaru Natura 2000, utrzymanie siedlisk żerowiskowych i noclegowisk odpowiadających biologicznym wymaganiom gatunku, tj. pól uprawnych, płytkich stawów rybnych, trzcinowisk, płycizn i wysp na jeziorach, obszarów zalewowych dużych rzek, oczek śródpolnych i bagien śródleśnych, na powierzchni ok. 31000 ha, z uwzględnieniem zmian wynikających z naturalnych procesów. Zaś celem działań ochrony dla zachowania stanu siedlisk i populacji błotniaka stawowego jest utrzymanie populacji rozrodczej na poziomie minimum 92 par, w tym utrzymanie właściwego stanu ochrony siedlisk (FV) - zbiorników wodnych o powierzchni > 10 ha, z pasami trzcin i szuwarów > 10 m szerokości, brzegów rzek o szerokości trzcin i szuwarów > 50 m, lub torfowisk niskich i przejściowych oraz podmokłych łąk o powierzchni > 50 ha, porośniętych roślinnością zielną z nielicznymi kępami krzewiastych wierzb, graniczących z terenami otwartymi z mozaiką łąk i pól - na powierzchni minimum 1850 ha, z uwzględnieniem zmian wynikających z naturalnych procesów.

Przedmiotowa inwestycja nie wpisuje się na listę zagrożeń dla tych gatunków, gdyż będzie obejmować głównie tereny leśne, na obszarze których przez okres około 15 lat będą prowadzone prace górnicze związane z udostępnianiem i wydobywaniem kopaliny. Należy zauważyć, że ze względu na fakt wydobywania kruszywa wyłącznie z warstwy suchej złóż, eksploatacja kopaliny we wnioskowanym zakresie nie będzie skutkowała zanikiem i obniżeniem wód powierzchniowych, czy podziemnych. Co więcej, obszar objęty inwestycją

nie stanowił miejsca lęgowego żurawia, który preferuje oczka wodne, doliny rzeczne, zabagnienia i jeziora w otoczeniu lasów podmokłych (olsy, łęgi) oraz wśród suchych borów. Również nie stanowił siedliska optymalnego wykorzystywanego do założenia gniazda przez błotniaka stawowego, który buduje je głównie w łąkach trzcin, w szuwarach pałkowych i oczeretowych, porastających jeziora, zbiorniki retencyjne, stawy rybne, zalewy nadmorskie, starorzecza i śródpolne oczka wodne. Jedyne zbiorniki wodne, które występują w granicach obszaru zainwestowania, zlokalizowane są poza obszarem Natura 2000 w granicach terenu, gdzie nie planuje się wydobywania kruszywa. Należy wskazać, że z informacji zawartych w „Poradniku ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny” (Ministerstwo Środowiska, Warszawa) wynika, że żurawie w trakcie wodzenia młodych spotyka się głównie na zacisznych śródleśnych polanach, łąkach, ugorach, a także na polach uprawnych. Z kolei błotniaki stawowe polują nad polami, wydymami i łąkami. Zatem pola uprawne i śródleśne polany położone wokół stwierdzonych stanowisk tych gatunków ptaków, nadal będą stanowić żerowiska dla tej awifauny. W związku z tym, że występowanie błotniaka stawowego i żurawia stwierdzono w otoczeniu istniejących kopalni, można stwierdzić, że działalność górnicza nie skutkuje płoszeniem tej awifauny. Jak wskazano powyżej, przekształcanie terenu związane z wydobywaniem kopaliny realizowane będzie stopniowo i zostanie rozłożone na poszczególne lata eksploatacji, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji obszarów już wyeksploatowanych w kierunku rolno-leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że przekształcenie głównie terenu leśnego pod projektowaną kopalnię nie spowoduje uszczuplenia terenów żerowiskowych ani utraty siedlisk lęgowych tych gatunków awifauny, zatem nie zakłóci realizacji celów zadań ochronnych dla ww. ornitofauny.

Uwzględniając powyższe tutaj. Organ stwierdził, że przedmiotowa inwestycja nie spowoduje pogorszenia stanu siedlisk gatunków tych zwierząt w ostoi, a tym samym nie wpłynie na spójność i integralność obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja Drawska” (kod PLB320019).

Pozostałe gatunki ptaków, będące przedmiotem ochrony tego obszaru (tj. łabędź niemy, samotnik i słońka), zostały stwierdzone poza granicami tej formy ochrony przyrody. Należy również zauważyć, że w obrębie terenu inwestycyjnego i w jego sąsiedztwie odnotowano występowanie innych gatunków ptaków (jak np. jastrząb, myszołów, krogulec, kruk, gąsiorek, kobuz, łyska, sosnowka, pierwiosnek, skowronek, świergotek drzewny, pełzacz leśny, bażant, zniczek, śpiewak, szpak, kapturka, strzyżyk). W związku z planowanym wylesieniem terenu część siedlisk lęgowych i żerowiskowych lokalnej populacji ptaków ulegnie zniszczeniu. Niemniej jednak w sąsiedztwie planowanej inwestycji znajdują się tereny o analogicznych warunkach środowiskowych, co miejsce realizacji inwestycji, które będą stanowiły alternatywne siedliska do bytowania i żerowania awifauny. Z kolei przyjęta rekultywacja wyrobiska poeksploatacyjnego w kierunku rolno-leśnym o składzie gatunkowym drzew zbliżonym sprzed realizacji inwestycji, pozwoli na odtworzenie naturalnego lasu gospodarczego, a tym samym przywrócenie siedlisk dla tych ptaków. Zatem stwierdzono, że realizacja przedsięwzięcia nie uszczupli znacząco miejsc rozrodu, czy żerowania lokalnej populacji gatunków ptaków.

W celu ograniczenia wpływu planowej inwestycji na awifaunę na etapie eksploatacji kopaliny, niniejszym postanowieniem wskazano, że w sytuacji pojawienia się w eksploatowanych skarpach lęgów ptaków (np. brzegówki, białorzytki zwyczajnej, czy żołą), wszelkie prace na skarpie zajętej przez ornitofaunę należy przerwać do momentu opuszczenia gniazd przez młode ptaki.

Wnioskowane przedsięwzięcie znajduje się także w obszarze krajowego korytarza ekologicznego o kodzie GKPn-18 pn. „Puszcza Koszalińska”. W ramach przeprowadzonych

obserwacji terenowych stwierdzono występowanie czterech chronionych gatunków ssaków, w tym wilka szarego, kreta europejskiego, ryjówki aksamitnej i wiewiórki pospolitej. Ponadto na analizowanym terenie występowały gatunki łowne – sarna europejska, jelen szlachetny, zajęć szarak, kuna leśna, borsuk europejski, jenot azjatycki, dzik i list pospolity. Co prawda zajęcie terenów pod przedmiotową działalność górnictw uszczupli powierzchnię terenów migracyjnych i żerowiskowych tych zwierząt, jednak planowana inwestycja w otoczone jest rozległymi lasami i niezabudowanymi terenami, które nadal będą stanowiły dogodne miejsce do bytowania i żerowania zwierząt. Należy również wskazać, że przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza nie wykazała, by przez obszar zainwestowania przebiegały szlaki intensywnych wędrówek średnich i dużych ssaków. Co więcej przedsięwzięcie realizowane będzie stopniowo i zostanie rozłożone na poszczególne lata eksploatacji, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji obszarów już wyeksploatowanych. Mając na uwadze tempo wydobywania kruszywa z przedmiotowego terenu (tj. z około 12 -15 ha w skali roku) możliwe będzie długoletnie nieeksploatowanie większości terenu. Zaś zakładana rekultywacja wyrobiska poeksploatacyjnego w kierunku rolno-leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, pozwoli odtworzyć tereny migracyjne i żerowiskowe tych zwierząt. Zatem nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na ciągłość ww. korytarza ekologicznego.

W czasie prac inwentaryzacyjnych stwierdzono występowanie 5 gatunków gadów i 10 gatunków płazów, tj.: padalec, jaszczurka zwinka, zaskroniec zwyczajny, żmija zygzakowata, jaszczurka żyworodna, rzekotka drzewna, grzebiuszka ziemna, żaba wodna, żaba jeziorowa, żaba moczarowa, żaba trawna, kumak nizinny, ropucha szara, ropucha zielona i traszka zwyczajna. Podkreślić należy, że stanowiska kumaka nizinnego stwierdzono jedynie w sąsiedztwie terenu zainwestowania (tj. w odległości około 140 i 465 m od granic terenu zainwestowania). W ramach przeprowadzonych badań terenowych nie wykazano szlaków migracji płazów i gadów, natomiast obserwowano wędrówkę rozproszoną. W związku z tym, w celu minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na te grupy zwierząt wskazano, że w przypadku zbliżania się frontu prac do zbiorników wodnych zlokalizowanych na terenie inwestycji i w zasięgu jej oddziaływania, należy wykonać tymczasowe ogrodzenie herpetologiczne, zgodnie z ich rozkładem przedstawionym w uzupełnieniu do *raportu o oś* z dnia 22.08.2023 r. Ograniczone zostanie w ten sposób przemieszczanie się zwierząt w kierunku zakładu górnictwa z terenów z nim sąsiadujących, a także wymuszona zmiana kierunku ich ruchu.

Wśród chronionych gatunków bezkręgowców na terenie inwestycji odnotowano występowanie trzmieli (trzmiela kamiennego, trzmiela gajowego, trzmiela rudego, trzmiela łąkowego, trzmiela ziemnego), chrząszczy (biegacza gładkiego) oraz mrówek (mrówki rudnice i mrówki omowe). Trzmiela i biegacz gładki wykorzystywały obszar górnictwa wyłącznie jako miejsce żerowania. Z kolei mrówki na terenie zainwestowania posiadały swoje gniazda. Mając na uwadze, że są to gatunki powszechnie występujące na danym obszarze, nie przewiduje się, aby realizacja inwestycji mogła negatywnie wpłynąć na stan ich populacji. Co więcej, w otoczeniu Sępólna Wielkiego istnieje wiele siedlisk, na których panują warunki optymalne dla tych gatunków. Należy również wskazać, że inwestor zamierza zostawić nie mniej niż 20 % pozyskanych karpin przy ciągach komunikacyjnych (zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), co pozwoli na stworzenie kolejnych mikrosiedlisk dla zwierząt, roślin i grzybów.

Podczas wykonywania inwentaryzacji przyrodniczej zarejestrowano przeloty co najmniej dwóch gatunków nietoperzy, tj. mroczka późnego i borowca wielkiego. W trakcie kontroli drzew dziuplastych nie wykazano obecności kolonii rozrodczych i innych schronień występowania nietoperzy. Jednakże mając na uwadze, że obszar inwestycji stanowi rozległe kompleksy leśne, nie można wykluczyć występowania siedlisk nietoperzy w obrębie drzew

przeznaczonych do wycinki. Biorąc powyższe pod uwagę zobowiązano inwestora do podjęcia działań mających na celu ograniczenie wpływu planowej inwestycji na tę grupę zwierząt. Przed wycinką, drzewa o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm i z odstającą korą lub obecnością dziupli, należy skontrolować pod nadzorem chiropetrologicznym pod kątem występowania stanowisk nietoperzy. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem ww. prac. W przypadku stwierdzenia obecności kryjówek zimowych nietoperzy, wycinkę drzew należy wstrzymać do zakończenia okresu hibernacji i opuszczenia tych kryjówek przez nietoperze.

W obrębie obszaru zainwestowania, w runie stwierdzono występowanie chronionych gatunków roślin (tj. mokradłoszka zastrzona, brodawkowiec czysty, blistka siwa, widłoząb kędzierzawy, widłoząb miotlasty, gajnik lśniący, rokitnik pospolity) oraz porostów (tj. chrobotki, pawężnica psia). W związku z realizacją inwestycji zniszczeniu ulegną stanowiska ww. gatunków. Biorąc pod uwagę, że powyżej wymienione taksony roślin i porostów występują stosunkowo licznie i pospolicie w regionie, zaś ich naturalne siedliska pozostaną zachowane w otoczeniu przedmiotowej kopalni, uznano, że realizacja inwestycji nie wpłynie negatywnie na lokalne populacje tych gatunków. Niemniej inwestor rozpocznie udostępnianie złoża do eksploatacji, po uzyskaniu stosownego zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, zgodnie z zapisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2023 r., poz. 1336, ze zm.).

Badania terenowe na obszarze przewidzianym pod kopalnię nie wykazały występowania siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej.

Z przedstawionych informacji wynika, że wnioskowana kopalnia kruszywa „Sępólno Wielkie 6” od północy sąsiaduje ze złożem „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”, od południowego wschodu graniczy ze złożem „Sępólno Wielkie V”, zaś od strony wschodniej sąsiaduje ze złożem „Sępólno Wielkie 4”. W kierunku południowym, w odległości około 1 km od wnioskowanej kopalni kruszywa znajduje się zakład przeróbczy (działki nr: 184/16, 184/15, 185/8, 185/6, 184/13, 166/19 i 166/20 obręb Sępólno Małe). Projektowany obszar i teren górniczy i ww. zakłady należą do tego samego inwestora. Należy wskazać, że złoża „Kasiborek 1”, „Sępólno Wielkie V” i „Sępólno Wielkie 4”, stanowią grunty rekultywowane bądź w trakcie rekultywacji po przeprowadzonej eksploatacji kopaliny. Z kolei eksploatacja projektowanego przedsięwzięcia nie będzie prowadzona jednocześnie z eksploatacją z obszaru górniczego „Sępólno Wielkie V w poszerzonych granicach”, co uwzględniono w warunkach niniejszego postanowienia. Tym samym efekt kumulacji oddziaływań będzie miał miejsce wyłącznie w przypadku eksploatacji kruszywa z obszaru i terenu górniczego „Sępólno Wielkie 6” oraz równolegle przeprowadzanych procesów przeróbki kruszywa na terenie zakładu przeróbczego. Przedstawiona w przedłożonym materiale analiza skumulowanego oddziaływania w zakresie emisji hałasu i substancji zanieczyszczających do powietrza wykazała, że jednoczesna działalność w obrębie ww. zakładów, nie spowoduje przekroczenia obowiązujących standardów jakości powietrza oraz emisji hałasu.

Należy podkreślić, że prace eksploatacyjne będą prowadzone głównie w wyrobisku, poniżej poziomu terenu, wobec czego nie będą widoczne z punktu widzenia mieszkańców najbliższej zabudowy. Ponadto eksploatacja kopaliny z projektowanego obszaru górniczego „Sępólno Wielkie 6”, będzie stanowić kontynuację prowadzonej w sąsiedztwie powierzchniowej eksploatacji kopaliny. De facto analizowana działalność górnicza powoduje zmiany w ukształtowaniu terenu (obniżenie terenu w stosunku do aktualnej powierzchni terenu), w miejscach wydobywania kopaliny, niemniej jednak przekształcanie terenu związane z wydobywaniem kopaliny realizowane będzie stopniowo i zostanie rozłożone na poszczególne lata eksploatacji, z jednoczesnym prowadzeniem rekultywacji obszarów już

wyekspluataowanych. Planuje się przeprowadzenie rekultywacji wyrobiska poeksploatacyjnego w kierunku rolno-leśnym, zgodnie z dotychczasowym sposobem użytkowania terenu, po zatwierdzeniu planu rekultywacji przez Starostę Szczecineckiego. W przypadku rekultywacji, zmiana morfologii terenu nie będzie znacząca, gdyż wnioskodawca zakłada, że wyrobisko występujące w części tego terenu i po wyekspluataowaniu kruszywa, zostanie zasypane niezbywalną frakcją piaszczystą. Następnie cały obszar zostanie mechanicznie ukształtowany przy użyciu ładowarki i spycharki. Na tak technicznie zrekultywowaną i ukształtowaną powierzchnię zostanie rozplantowany zgromadzony nadkład, co pozwoli na prowadzenie działalności rolniczej na tym terenie. Zaś rezultatem rekultywacji w kierunku leśnym, na terenie przygotowanym, jak opisano powyżej, będzie odtworzenie naturalnego lasu gospodarczego o składzie gatunkowym zbliżonym do składu sprzed wycinki lub zgodnym z warunkami siedliskowymi, co umożliwi prowadzenie, jak uprzednio, produkcji leśnej. Biorąc powyższe pod uwagę nie przewiduje się istotnego oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz.

W toku trwania przedmiotowego postępowania administracyjnego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie przeprowadził analizę ryzyka klimatycznego stwierdzając, że inwestycja nie wpłynie negatywnie na klimat i jego zmiany. Co prawda na etapie prac eksploatacyjnych należy liczyć się z wystąpieniem uciążliwości związanych z emisją gazów cieplarnianych, w szczególności dwutlenku węgla, która będzie wynikać z procesu spalania paliw w silnikach pojazdów i maszyn wykorzystywanych w procesie wydobywczym. Niemniej jednak emisja tych zanieczyszczeń będzie koncentrować się w obrębie obszaru górniczego. Jednocześnie w celu ograniczenia oddziaływania przedsięwzięcia na klimat w trakcie eksploatacji kruszywa będą podjęte działania takie jak: właściwa organizacja prac skutkująca ograniczaniem do minimum czasu pracy pojazdów oraz wykorzystywanych maszyn i urządzeń, w tym eliminowanie ich pracy na biegu jałowym, wyłączanie silników w czasie przerwy w pracy, czy prowadzenie prac z wykorzystaniem sprawnego technicznie sprzętu budowlanego.

Na analizowanym obszarze nie znajdują się zabytki chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a także strefy ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Eksploatacja kruszywa prowadzona będzie pod nadzorem uprawnionych osób oraz w oparciu o zatwierdzony plan ruchu w zakładzie, co wyeliminuje ryzyko wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej. Skala oraz lokalizacja przedsięwzięcia w znacznej odległości od granicy państwa nie wskazuje na możliwość wystąpienia oddziaływania transgranicznego. Nie stwierdzono również konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla planowanej inwestycji.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 *ustawy ooś*.

Niniejsze postanowienie zostało wydane w oparciu o art. 106 *Kpa*, który wskazuje, że jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ to decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ, jak również w oparciu o art. 77 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 *ustawy ooś* wskazujący na konieczność uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w drodze postanowienia oraz w oparciu o art. 77 ust. 4, zgodnie z którym ww. organ przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 *ustawy ooś*, na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 142 *Kpa*, postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

z up. REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE
Naczelnik Wydziału Spraw Terenowych w Koszalinie
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Karolina Dondera
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymuje: Burmistrz Białego Boru, 78-425 Biały Bór, ul. Słupska 10 – ePUAP